Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. gegužės 12 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Buvęs sutartininkas – Socialinė apsauga – Bendroji sveikatos draudimo sistema (BSDS) – Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų (KTĮS) 95 straipsnis – Draudimo taikymas išėjus į pensiją – Ilgesnio nei trejų metų darbo sąlyga – Prašymas apdrausti pagal BSDS perkėlus pensines teises – Papildomo pensijų draudimo stažo prilyginimas tarnybos stažui – Prašymo atmetimas – Ieškinys dėl panaikinimo – Asmens nenaudai priimtas aktas – Bendrojo Teismo nutartis, kuria ieškinys pripažintas nepriimtinu – Panaikinimas“

Byloje C-202/20 P

dėl 2020 m. gegužės 12 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Claudio Necci, gyvenantis Briuselyje (Belgija), iš pradžių atstovaujamas *avocats* S. Orlandi ir T. Martin, vėliau *avocat* S. Orlandi,

apeliantas,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai B. Mongin ir T. S. Bohr,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Parlamentui, atstovaujamam J. Van Pottelberge ir I. Terwinghe,

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai M. Bauer ir M. Alver,

įstojusioms į bylą šalims pirmoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas N. Wahl, teisėjai F. Biltgen (pranešėjas) ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: prancūzų.

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu apeliantas prašo panaikinti 2020 m. kovo 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *Necci / Komisija* (T-129/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:131, toliau – skundžiama nutartis), kuria šis teismas kaip nepriimtiną atmetė jo pagal SESV 270 straipsnį pareikštą ieškinį dėl 2018 m. balandžio 18 d. Komisijos implicitinio sprendimo, kuriuo atmestas 2017 m. gruodžio 18 d. prašymas apdrausti pagal Europos Bendrijų institucijų bendrąją sveikatos draudimo sistemą (BSDS) (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai

2 Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai), iš dalies pakeistų 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1080/2010 (OL L 311, 2010, p. 1), 72 straipsnio 1 dalyje iš esmės numatyta, kad pareigūnas, jo sutuoktinis, jei jis pagal kitas teisines nuostatas ar taisykles neturi teisės į to pat pobūdžio ir apimties išmokas, jo vaikai ir kiti išlaikomi asmenys yra apdraudžiami sveikatos draudimu pagal BSDS. Pareigūnų tarnybos nuostatų 72 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa išdėstyta taip:

„Pareigūnas, kuris Sąjungos tarnyboje dirbo kol jam sukako 63 metai, arba invalidumo pašalpą gaunantis pareigūnas, baigęs tarnybą turi teisę gauti 1 dalyje numatytas išmokas. Įmoka apskaičiuojama pagal pensijos ar išmokos dydį.“

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų, iš dalies pakeistų Reglamentu Nr. 1080/2010, VII antraštinėje dalyje „Apeliaciniai skundai [Teisių gynimo priemonės]“ esantis 90 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Bet kuris asmuo, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, gali paduoti prašymą paskyrimų tarnybai, kad ji priimtų dėl jo sprendimą. Institucija [Paskyrimų tarnyba] apie savo motyvuotą sprendimą prašytojui [suinteresuotajam asmeniui] praneša per keturis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos. Jei pasibaigus šiam terminui atsakymas į prašymą negautas, laikoma, kad priimtas [implicitinis] sprendimas skundą atmesti, kuris gali būti skundžiamas pagal šią pastraipą [kitą dalį].

2. Bet kuris asmuo, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, gali paduoti paskyrimų tarnybai skundą dėl kiekvieno jo nenaudai priimto akto ir tuo atveju, kai minėta institucija [tarnyba] priėmė sprendimą, ir tuo atveju, kai ji nepriėmė Tarnybos nuostatuose nustatyto sprendimo [nesiėmė Tarnybos nuostatuose nurodytų priemonių]. Skundas turi būti paduotas per tris mėnesius. <…>

<…>“

4 Pareigūnų tarnybos nuostatų, iš dalies pakeistų 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004 (OL L 124, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130), VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje buvo nustatyta:

„Pareigūnas, kuris tarnybą Bendrijose pradeda:

– nutraukęs tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje ar tarptautinėje organizacijoje

arba

– [prieš tai] užsiėmęs veikla pagal darbo sutartį arba savarankiškai,

po paskyrimo [į nuolatinę tarnybą], tačiau prieš jam įgyjant teisę gauti ištarnauto laiko pensiją, kaip apibrėžta Tarnybos nuostatų 77 straipsnyje, turi teisę sumokėti Bendrijoms pensijos, į kurią tokioje tarnyboje ar užsiimant tokia veikla buvo įgyta teisė, kapitalo vertę, perskaičiuotą faktinio pervedimo dienai.

Tokiu atveju institucija, kurioje dirba pareigūnas, atsižvelgdama į jo bazinį darbo užmokestį, amžių ir keitimo kursą prašymo atlikti pervedimą dieną, pagal bendrąsias įgyvendinimo nuostatas nustato, kiek pensijų draudimo stažo, įgyto tarnybos pagrindu, metų jam bus priskaičiuota pagal Bendrijos pensijų sistemą už ankstesnį jo darbo stažą, remiantis pervestu kapitalu, atėmus sumą, atitinkančią kapitalo vertės padidėjimą per laikotarpį nuo prašymo atlikti pervedimą pateikimo dienos iki faktinės pervedimo dienos.

<…>“

Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos

5 Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų, iš dalies pakeistų Reglamentu Nr. 1080/2010 (toliau – KTĮS), 95 straipsnyje nustatyta:

„<…> Tačiau Tarnybos nuostatų 72 straipsnio 2 ir 2a dalys netaikomos sutartininkams, kurie liko Sąjungos tarnyboje iki 63 metų amžiaus, išskyrus atvejus, kai jie sutartininkais dirbo daugiau kaip 3 metus.“

Ginčo aplinkybės

6 Bendrasis Teismas ginčo aplinkybes apibendrino šiuose skundžiamos nutarties punktuose:

„1 Ieškovas Claudio Necci nuo 2009 m. liepos 1 d. iki 2011 m. birželio 30 d. dirbo Europos Komisijoje <…> kaip sutartininkas.

2 2010 m. spalio 27 d. ieškovas, remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų [, iš dalies pakeistų Reglamentu Nr. 723/2004,] VIII priedo 11 straipsnio 2 dalimi, paprašė į Europos Sąjungos institucijų pensijų sistemą (toliau – ESPS) perkelti pensines teises <…>, įgytas dirbant Italijos institucijoje.

3 2011 m. liepos 1 d. ieškovas nustojo dirbti Komisijoje ir išėjo į pensiją sulaukęs 64 metų.

4 2011 m. liepos 18 d. sprendimu Komisija nustatė ieškovo pensines teises. Ji taip pat nutraukė jo draudimą pagal [BSDS], remdamasi [KTĮS] 95 straipsniu, pagal kurį Sąjungos tarnyboje iki pensinio amžiaus likęs sutartininkas gali toliau būti apdraustas pagal BSDS su sąlyga, kad jis, kaip sutartininkas, yra išdirbęs ilgiau nei trejus metus. 2011 m. liepos 18 d. sprendimas nebuvo užginčytas.

5 2014 m. vasario 12 d. Italijos pensijų fondas informavo Komisiją, kad prašymo [dėl pensinių teisių perkėlimo] pateikimo dieną ieškovo pensinių teisių kapitalo vertė buvo 383 570,92 eurų.

6 2014 m. kovo 18 d. elektroniniu laišku Komisijos tarnybos nusiuntė ieškovui informacinį pranešimą dėl preliminaraus jo pensijų draudimo stažo apskaičiavimo ir paprašė priimti sprendimą dėl pensinių teisių pervedimo. Šiame dokumente darant nuorodą į KTĮS 95 straipsnį priminta sąlyga, kad

Sąjungos institucijų sveikatos draudimo taikymui būtinas trejų metų faktinės tarnybos šiose institucijose stažas, ir atkreiptas ieškovo dėmesys į pasekmes, kurių galėtų kilti [perkėlus jo pensines teises].

7 2014 m. balandžio 11 d. ieškovas išsiuntė Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biurui elektroninį laišką, kuriame prašė pratęsti sprendimo dėl [jo pensinių teisių perkėlimo] priėmimo terminą. Jis taip pat pažymėjo: „[ž]inau, kad prarasiu Italijos sveikatos draudimą ir kad nebūsiu apdraustas pagal Komisijos BSDS. Norėčiau gauti daugiau informacijos apie privatų draudimą.“ Terminas buvo pratęstas iki 2014 m. gegužės 5 d.

8 2014 m. gegužės 6 d. ieškovas sutiko su preliminariu pasiūlymu [dėl jo pensinių teisių perkėlimo] ir jam buvo pripažintas 16 metų 9 mėnesių ir 17 dienų papildomas pensijų draudimo stažas, įskaitytinas pagal ESPS.

<…>

11 2017 m. rugpjūčio 14 d. Italijos pensijų fondas pervedė į ESPS 387 768,73 EUR sumą, atitinkančią ieškovo nacionalines pensines teises.

12 2017 m. rugsėjo 19 d. Komisija priėmė pirmąjį sprendimą dėl papildomo pensijų draudimo stažo, juo ieškovui buvo pripažintas 14 metų ir 9 dienų papildomas įmokų į ESPS mokėjimo laikotarpis. 2017 m. gruodžio 18 d. ieškovas pateikė skundą, jis buvo patenkintas 2018 m. kovo 14 d. padidinant papildomą draudimo stažą iki 16 metų 9 mėnesių ir 17 dienų.

13 2017 m. gruodžio 18 d. (kai pensinės teisės jau buvo perkeltos) ieškovas Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biurui pateikė prašymą apdrausti jį pagal BSDS.

14 2018 m. balandžio 18 d. implicitiniu sprendimu šis prašymas buvo atmestas [šis implicitinis sprendimas atmesti prašymą yra ginčijamas sprendimas] remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų [, iš dalies pakeistų Reglamentu Nr. 1080/2010,] 90 straipsnio 1 dalimi.

15 2018 m. liepos 18 d. ieškovas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų [, iš dalies pakeistų Reglamentu Nr. 1080/2010,] 90 straipsnio 2 dalį pateikė skundą dėl [ginčijamo sprendimo].

16 2018 m. lapkričio 19 d. sprendimu šis skundas buvo atmestas. Sprendimas buvo grindžiamas tuo, kad skundas nepriimtinas, nes turėjo būti pateiktas dėl 2011 m. liepos 18 d. sprendimo, nustatančio ieškovo pensines teises, kuriame buvo nurodyta, kad jis nėra apdraustas pagal BSDS.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiama nutartis

7 2019 m. vasario 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apelianto ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo. Šis ieškinys buvo grindžiamas dviem pagrindais, pirma, KTĮS 95 straipsnio pažeidimu ir, antra, subsidiariai – šio straipsnio neteisėtumu atsižvelgiant į SESV 45 straipsnį.

8 Atsiliepime į ieškinį Komisija tvirtino, kad ieškinys nepriimtinas, nes prieš jį pareiškiant buvo pateiktas nepriimtinas skundas. Ji teigė, kad skundas nepriimtinas, nes turėjo būti pateiktas dėl 2011 m. liepos 18 d. sprendimo, nustatančio apelianto pensines teises, kuriame buvo nurodyta, kad jis nėra apdraustas pagal BSDS (toliau – 2011 m. liepos 18 d. sprendimas). Ši institucija subsidiariai prašė atmesti apelianto nurodytus pagrindus.

9 Skundžiama nutartimi Bendrasis Teismas pripažino ieškinį nepriimtinu. Pirmiausia jis nurodė, kad 2011 m. liepos 18 d. sprendimas yra asmens nenaudai priimtas aktas, kuris tapo galutinis apeliantui nepateikus skundo. Priminęs, kad tarnautojas, nepareiškęs ieškinio dėl jo nenaudai priimto akto, negali

ištaisyti šio trūkumo vėliau pateikdamas prašymą, nebent jo situacijos peržiūrą galima pagrįsti nauja ir esmine faktine aplinkybe, Bendrasis Teismas nusprendė, kad apelianto pensinių teisių perkėlimo negalima laikyti tokia aplinkybe, nes dėl šio perkėlimo jo padėtis nepasikeitė, kiek tai susiję su draudimu pagal BSDS. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad 2017 m. gruodžio 17 d. pateikdamas prašymą apdrausti pagal BSDS apeliantas negalėjo atkurti teisės pareikšti ieškinį dėl 2011 m. liepos 18 d. sprendimo.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

10 Apeliaciniame skunde apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą nutartį,

– grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir

– atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

11 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

12 Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas nurodo tris pagrindus, grindžiamus, pirma, ginčo dalyko iškraipymu, antra, teisės į veiksmingą gynybą pažeidimu ir, trečia, taikomų teisės aktų darnos principo pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

13 Nurodydamas pirmąjį pagrindą, apeliantas teigia, kad buvo iškraipytas ginčo dalykas, nes skundžiamos nutarties 45 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad 2011 m. liepos 18 d. sprendimas yra jo nenaudai priimtas aktas. Apeliantas tvirtina, kad neginčija šio sprendimo ir nebuvo suinteresuotas jo skųsti, nes jame Komisija teisingai konstatavo, kad pagal KTĮS 95 straipsnį nuo išėjimo į pensiją dienos jis nebegalės būti apdraustas pagal BSDS, kadangi dirbo sutartininku trumpiau nei trejus metus. Jis pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, kuriuo Komisija atsisakė jį apdrausti pagal BSDS nuo 2017 m. rugsėjo 19 d., motyvuodama tuo, kad į ESPS perkeltos Italijoje įgytos pensinės teisės negalėjo būti prilygintos tarnybos stažui, kaip jis suprantamas pagal minėtą nuostatą.

14 Apeliantas mano, kad 2011 m. liepos 18 d. sprendimo ir ginčijamo sprendimo motyvai skirtingi ir šių sprendimų dalykas nėra tas pats –pirmasis grindžiamas išvada, kad pats apeliantas Sąjungos tarnyboje nedirbo ilgiau nei trejus metus, o antruoju įgyvendintas institucijos atsisakymas prilyginti papildomą pensijų draudimo stažą tarnybos stažui, kaip jis suprantamas pagal KTĮS 95 straipsnį.

15 Apeliantas nurodo, kad, be abejo, 2011 m. liepos 18 d. buvo įspėtas, jog Komisija KTĮS 95 straipsnį aiškins taip, kad papildomas pensijų draudimo stažas nebus įskaičiuotas pensinių teisių perkėlimo tikslais. Vis dėlto šis įspėjimas tik išreiškė institucijos ketinimą neperžiūrėti apelianto draudimo pagal

BSDS galimybės, jeigu bus perkeltos jo pensinės teisės. Šio įspėjimo negalima laikyti apelianto nenaudai priimtu sprendimu, nes išeinant į pensiją toks sprendimas tiesiogiai ir iš karto nepaveikė jo interesų, aiškiai pakeisdamas jo teisinę padėtį.

16 Apeliantas priduria, kad skundžiamos nutarties 46 ir 52 punktuose pateikti Bendrojo Teismo teiginiai, jog jis pats sutiko, kad pensinės teisės būtų perkeltos, žinodamas visą situaciją, neturi įtakos ieškinio dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo priimtinumui. Jis mano, jog negalėjo ginčyti Komisijos atsisakymo atsižvelgti į papildomą pensijų draudimo stažą tol, kol pensinės teisės nebuvo perkeltos.

17 Komisija nesutinka, kad ginčo dalykas buvo iškraipytas taip, kaip nurodyta, ir prašo atmesti šį pagrindą. Remdamasi skundžiamos nutarties 51 punktu, ši institucija tvirtina, kad Italijoje įgytų pensinių teisių faktinis perkėlimas negalėjo paveikti KTĮS 95 straipsnio taikymo sąlygų, nes perkėlus šias teises apelianto darbo Sąjungos tarnyboje kaip sutartininko trukmė, svarbi šios nuostatos taikymui, nepasikeitė. Tarp KTĮS 95 straipsnio ir Pareigūnų tarnybos nuostatų, iš dalies pakeistų Reglamentu Nr. 723/2004, VIII priedo 11 straipsnio, pagal kurį leidžiama padidinti pensijų draudimo stažą pervedant pagal nacionalinę sistemą mokėtas įmokas, nėra jokio ryšio. Taigi apeliantas painioja faktinio darbo Sąjungos tarnyboje stažą ir perkėlus pensines teises nustatytą pensijų draudimo stažą.

18 Komisija nurodo, kad 2011 m. liepos 18 d. sprendimo ir ginčijamo sprendimo dalykai skiriasi, kaip tai pripažįsta ir pats apeliantas. Kadangi ginčijamas sprendimas, priimtas dėl perkelto pensijų draudimo stažo trukmės, jis negali būti laikomas nauja faktine aplinkybe vertinant tarnybos stažo trukmę pagal KTĮS 95 straipsnį, galutinai nustatytą 2011 m. liepos 18 d. sprendimu. Perkeltas pensijų draudimo stažas negali pakeisti darbo Sąjungos tarnyboje stažo trukmės, todėl iš esmės nekeičia apelianto padėties, palyginti su ta, dėl kurios buvo priimtas šis sprendimas.

19 2011 m. liepos 18 d. sprendimas nėra „įspėjimas“, kaip teigia apeliantas, ir jame nenurodyta, kad sprendimas nutraukti sveikatos draudimą pagal BSDS yra tik laikinas. Atvirkščiai, šiame sprendime konstatuota, kad apeliantas nebus apdraustas nurodytu draudimu pensijos laikotarpiu, ir jis buvo įvykdytas iš karto.

Teisingumo Teismo vertinimas

20 Nurodydamas pirmąjį pagrindą, apeliantas iš esmės teigia, jog Bendrasis Teismas iškraipė ginčo dalyką, kai skundžiamoje nutartyje pripažino, kad ginčijamu sprendimu tik patvirtinamas jo nenaudai priimtas aktas, t. y. 2011 m. liepos 18 d. sprendimas, ir kad nėra jokios naujos ir esminės faktinės aplinkybės, kuria būtų galima pateisinti šio sprendimo peržiūrą, nors nurodyti sprendimai buvo grindžiami skirtingais motyvais, taigi jų dalykas nebuvo toks pat.

21 Šiuo aspektu reikia priminti, kad aktas laikytinas tik patvirtinančiu ankstesnį aktą, jeigu jame, palyginti su ankstesniu aktu, nėra jokios naujos informacijos. Dėl prašymo peržiūrėti ankstesnį sprendimą, kuris tapo galutinis, reikia nurodyti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, tokio prašymo pateikimas gali būti pateisinamas tik naujomis esminėmis faktinėmis aplinkybėmis (2018 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Estija / Komisija*, C-334/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2018:914, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

22 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kaip pripažįsta pati Komisija, kad 2011 m. liepos 18 d. sprendimo ir ginčijamo sprendimo dalykai skiriasi. Todėl negalima laikyti, kad ginčijamu sprendimu tik patvirtinamas 2011 m. liepos 18 d. sprendimas.

23 Pirma, 2011 m. liepos 18 d. sprendimu nuo 2011 m. liepos 1 d., t. y. apelianto išėjimo į pensiją dienos, buvo nutrauktas jo draudimas pagal BSDS, taikant KTĮS 95 straipsnį, pagal kurį nutraukęs tarnybą sutartininkas gali likti apdraustas tik tuomet, kai jis Sąjungos tarnyboje dirbo ilgiau nei trejus metus. Antra, ginčijamu sprendimu buvo atmestas apelianto prašymas nuo 2017 m. rugsėjo 19 d., t. y.

perkėlus Italijoje įgytas pensines teises, apdrausti jį pagal BSDS, motyvuojant tuo, kad papildomo pensijų draudimo stažo negalima prilyginti tarnybos stažui, kaip jis suprantamas pagal minėtą nuostatą.

24 Vadinasi, pagal šio sprendimo 21 punkte nurodytą jurisprudenciją prašymą apdrausti pagal BSDS, grindžiamą šių pensinių teisių perkėlimu, reikia laikyti nauja informacija, palyginti su 2011 m. liepos 18 d. sprendimu.

25 Negalima pripažinti, kad šiuo sprendimu buvo atsisakyta apelianto papildomą pensijų draudimo stažą prilyginti tarnybos stažui KTĮS 95 straipsnio taikymo tikslais. Prieš priimant šį sprendimą apeliantas ne tik nebuvo pateikęs tokio prašymo, bet ir negalėjo to padaryti, nes, nors prašė perkelti Italijoje įgytas pensines teises 2010 m., jos buvo perkeltos tik 2017 m.

26 Taigi toks atsisakymas būtų susijęs su būsima ir hipotetine situacija, todėl, jeigu apeliantas dėl jo būtų pareikęs ieškinį, šis būtų pripažintas nepriimtinu dėl suinteresuotumo jį pareikšti nebuvimo, nes ieškinio pareiškimo momentu toks suinteresuotumas jau turi būti atsiradęs ir egzistuojantis (šiuo klausimu žr. 2017 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Bionorica ir Diapharm / Komisija*, C-596/15 P ir C-597/15 P, EU:C:2017:886, 83 ir 84 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

27 Be to, skundžiamos nutarties 51 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad perkėlus į ESPS apelianto Italijoje įgytas pensines teises jo teisinė padėtis, kiek tai susiję su draudimu pagal BSDS, nepasikeitė, kaip ir Komisijos teiginys, kad apeliantas painioja faktinio darbo Sąjungos tarnyboje stažą ir perkėlus pensines teises nustatytą pensijų draudimo stažą, neleidžia suabejoti ginčijamo sprendimo dalyku ir susiję su šio sprendimo pagrįstumu.

28 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas, nusprendęs, jog apelianto nenaudai priimtas aktas yra 2011 m. liepos 18 d. sprendimas ir todėl jo ieškinys dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo yra nepriimtinas, skundžiamoje nutartyje iškraipė ieškinio dalyką.

29 Taigi reikia pritarti pirmajam pagrindui ir panaikinti skundžiamą nutartį, nesant reikalo nagrinėti apeliacinio skundo antrojo ir trečiojo pagrindų.

Dėl skundžiamos nutarties panaikinimo pasekmių

30 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, jeigu Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, jis gali grąžinti bylą pastarajam, kad šis priimtų sprendimą, arba pats priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

31 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas atmetė apelianto ieškinį kaip nepriimtiną, taigi neišnagrinėjo ieškiniui pagrįsti nurodytų pagrindų, todėl Teisingumo Teismas mano, kad šioje bylos stadijoje negalima priimti sprendimo. Taigi bylą reikia grąžinti Bendrajam Teismui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

32 Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, reikia atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2020 m. kovo 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *Necci / Komisija* (T-129/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:131).**

2. **Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.**

3. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Parašai.